

ПРОТОКОЛ

№ 33

гр. Смолян, 17.01.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: *

при участието на секретаря *

Сложи за разглеждане докладваното от * Наказателно дело частен характер № 20225440200321 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

Частният тъжител В. К. С., редовно призован, се явява лично и с повереника си адв. М. Д., редовно упълномощена.

Подсъдимият И. Е. М., редовно призован, се явява лично и със защитника си адв. Ф. Т., редовно упълномощен.

Адв.Д.: Да се даде ход на делото. Представям болничен лист № *, от който е видно, че съм била възпрепятствана да се явява в предходно съдебно заседание по обективни причини.

Адв.Т.: Да се даде ход на делото.

С оглед становището на страните, съдът счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Съдът **ДОКЛАДВА** постъпила прокурорска преписка №823/2022 г. по описа на РП- Смолян с писмо с вх. № 6525/02.12.2022 г., ведно с ЗМ-45/06.04.2022 г. по описа на РУ- *.

Адв. Д.: Запознати сме с постъпилите материали по делото. Не възразявам прокурорската преписка да бъде приобщена към доказателствата по делото. Водим допуснатия ни в предходно съдебно заседание разпит.

Адв. Т.: Запознати сме с постъпилите писмени доказателства. Не възразявам да бъдат приобщени към доказателствата по делото.

С оглед изразеното становище на страните, съдът намира, че ще следва да бъдат приобщени като писмени доказателства материалите, съдържащи се по преписката и докладвани в днешно съдебно заседание, както и представеният от адв. Д. болничен лист и затова

О П Р Е Д Е Л И

ПРОЧИТА И ПРИОБЩАВА към доказателствата по делото следните писмени доказателства: прокурорска преписка №823/2022 г. по описа на РП- Смолян с писмо с вх. № 6525/02.12.2022 г., ведно с ЗМ-45/06.04.2022 г. по описа на РУ- *, както и представен болничен лист № *.

Съдът сне самоличността на явилия се свидетел, както следва:

*

Съдът **ПРЕДУПРЕДИ** свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Същият обеща да говори истината.

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля К., както следва:

Свидетелят К.: Между 10 и 20 април 2021 г. имаше публикация във *, която имаше снимка и на нея пишеше: „Двама *ски помака изпълняват поръчките на ДПС“. Обадих се на В. С. и му казах, че И. М. е публикувал тази публикация. В. беше разстроен, когато се видяхме. Каза, че това е недопустимо, защото това продължава повече от пет години и то не е само със С., а и с други полицаи. Снимката беше публикувана от профил във * с български букви изписано „И. М.“, с неговата снимка, снимката на подсъдимия. На снимката се виждаха двамата полицаи: единият цивилен, другият униформен. Предполагам, че тази снимка е направена от камерите от къщата на И., защото той има камери. Прави си снимки и си публикува. На снимката беше и служебната полицейска „*“. Ставал съм свидетел на много публикации. На 30.03.2022 г. имаше конфликт между нас. От неговия профил на месинджъра ми беше изпратена снимка на погребение. От там мога да кажа, че действително той ги прави тези публикации. Нямам никакъв конфликт с И. М.. Не мога да кажа защо така постъпва. Явно ме предизвиква. Няма кой да направи тази снимка. Снимката е направена от камерите, не е от някъде другаде. Публикациите му изскачат. Звънът ми приятели и ми казват, че постоянно публикува глупости. Вечерта, когато имяхме конфликт с него, полицаите казаха, че нищо не могат да направят. Конфликтите започват да ескалират. Обадих се на С. по телефона и се видяхме. Снимката му я бяха показали още преди това 50-100 човека, които я бяха видели. Казах му, че има публикация. Той ми каза, че има публикация и снимката му беше пратена. Гледахме двамата снимката на телефона. Целият град знае за публикациите. На телефона на С. гледахме снимката. Преди това също съм я гледал. Общи приятели ми звъннаха и ме попитаха: „Какво става?“. Това са общи приятели, мои и на И. М.. Когато гледахме снимката на телефона на С., нямаше разминаване между снимките, които съм гледал на телефона и във *. Когато гледах страницата на И. М. с конкретната публикация, освен снимката на М., надписа беше изписан по следния начин: „Двама *ски помака изпълняват поръчки на ДПС“. Надписът беше разположен на снимката и не закриваше името на И. М.. Освен снимката, не мога да кажа дали имаше коментари и други публикации. Снимката предполагам, че е заснета с камерата на И. М.. Снимка съм гледал. Видеоклип не съм

гледал. Снимката е снимана с видеокамера. Имам камери на спа комплекса и мога да демонстрирам, че мога да направя и снимка. Снимка видях. Две снимки са. Има подадена жалба от мен срещу И. М., която е приключила отдавна. Има подадена жалба от него, че аз съм му счупил ръката. Не съм чупил на никого ръцете. Предполагам, че снимката е направена с камера. Моята жалба срещу И. М. е подадена на следващия ден. Тя е приключила. Има жалба и на И. М. срещу мен, която беше подадена преди една-две седмици. След като свидетелствах срещу него, той подаде жалба, че съм му счупил ръката.

След разпита свидетелят напусна залата.

Адв. Д.: Представям разпечатки от чат през месинджър от два профила на И. М., пратени на *, и моля същите да бъдат приети като писмени доказателства. Представям същите в подкрепа на твърденията, че в годините назад подсъдимият създава различни профили, праща съобщения и създава публикации.

Адв. Т.: Разпечатките и чатове са с различна дата и предмет, възразявам да бъдат приобщавани към доказателствата по делото по съображения, че не са събрани по предвидения ред и няма безспорно установен начин да се докаже, че тази кореспонденция е водена от подсъдимия. В тази връзка моля да не се приемат към доказателствата по делото. Ако ги допуснете към доказателствения материал по делото, то моля да не ги кредитирате като доказателства.

По отношение на депозираните в днешно съдебно заседание два броя фотоснимки от чат, за които се твърди да са изготвени вследствие на осъществена комуникация между подсъдимия и *на частния тъжител, съдът намира, че ще следва да бъдат приобщени към доказателствата по делото, като въпросът дали ще бъдат ценени, или не, е въпрос по съществото на спора и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИОБЩАВА към доказателствата по делото представените в днешно съдебно заседание от адв. Д. два броя разпечатки от чат през месинджър – 2 л.

Адвокат Т.: Преди да дадем думата на подсъдимия, моля да отмените определението, с което допуснахте приложените като копия снимки към доказателствения материал по делото. Същите не са събрани по предвидения ред в НПК, няма обективни признаци, по които съдът да прецени дали действително тези копия са едно към едно с това, което гласните доказателства- свидетелите, твърдят пред съда, че са видели на профила на страницата на подсъдимия. Моля да не ги допускате като доказателства по делото или да не ги кредитирате като годни доказателства.

Адвокат Д.: Няма пречка същите да бъдат приети към доказателствения материал по делото. Доколко ще бъдат кредитирани, е въпрос по същество.

Съдът намира, че не са налице основания за отмяна на определението, с което са приети като доказателства по делото представените два броя фотоснимки, както и представените в днешно съдебно заседание два броя фотоснимки от месинджър, като подробни съображения съдът е изложил в протоколното определение, с което същите

са приобщени към доказателствата по делото. Съдът намира, че не е необходимо да преповтаря изложените съображения по приобщаването на двата броя инкриминирани фотоснимки, за които се твърди, че са обективирани действия на подсъдимия. Ето защо съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адвокат Т. за отмяна на протоколно определение от 31.10.2022 г. постановено по НЧХД №321/2022 г. по описа на РС-Смолян.

Адвокат Д.: Няма да сочим други доказателства.

Адвокат Т.: Нямаме други доказателствени искания.

Съдът предостави възможност на подсъдимия И. М. да даде обяснения

Подсъдимият М.: Не се признавам за виновен. Нямам нищо общо с тези неща, които се представят. От 2019 г. не съм влизал във *. Такива снимки не съм правил. Не бих си помислил да направя. С К. имаме конфликти. Той ми счупи ръката. В неведение съм с тези работи, които се представят пред Вас: снимки и ксерокопия, за които нямам представа.

Адвокат Т.: Моля да бъдат предявени на подзащитния ми представените снимки по делото.

Съдът намира, че на подсъдимия И. М. следва да бъдат предявени инкриминираните по делото 2 бр. фотоснимки, намиращи се на от л. 9 до л. 12, включително, от делото и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВЯВА на подсъдимия два броя фотоснимки, намиращи се от л. 9 до л. 12, включително, от делото

Подсъдимият М.: Не съм виждал тези снимки цветни. Виждал съм ксерокопия в *. На снимката на л.10 от делото не е възможно това, което се вижда. Надписът, който е поставен върху нея, да се намира над профилната снимка. Ако е от *, би трябвало да е името на профила ми и след това този надпис. Имам * профил, но нямам такава снимка. Тази снимка е от вайбър. Нямам какво друго да кажа.

Адвокат Д.: Считам делото за изяснено от фактическа страна. Моля да се приключи съдебното следствие и да се даде ход на съдебните прения.

Адвокат Т.: Намирам делото за изяснено от фактическа страна. Да се приключи съдебното следствие и да се даде ход на съдебните прения.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което ще следва да бъде приключено съдебното следствие и да бъде даден ход на съдебните прения и затова

О П Р Е Д Е Л И

НАМИРА ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Адв. Д.: От името на тъжителя поддържам тъжбата с твърдения за извършено престъпление от подсъдимия М. по чл. 148, ал.1, т.2, вр. чл.146, ал.1 от НК, заедно с предявения граждански иск, който моля да уважите. От доста години социалните мрежи си проправят път във всяка област от животани, като средство за комуникация,

за запознанство, работа, реклама. Създавайки профи във *, инстаграм, туитър или друго платформа, ние получаваме една неограничена възможност да споделяме снимки, видеа, да изразяваме мнението си чрез постове и коментари, които са видна за нашите последователи. Тук възниква въпросът, докъде се простира тази неограничена възможност, дава ли ни социалната мрежа право да се изразяваме по начин, засягащ честта и достойнството на други хора, да се изразяваме по начин, засягащ честта и достойнството на други хора, да изразяваме позорни обстоятелства за някой друг или с други думи превръща ли се социалната мрежа и най вече * в една освободена от правни норми област, в която принципът за свобода на словото е изопачен и в която законите не намират приложение и всички действия са позволени? **Считам, че всички твърдения, изложени в тъжбата са доказани, като основанията ми за това са следните: Първо, доказателствата са няколко, а не едно; Второ, направените въз основа на тях изводи са единствено възможните; Трето, всяко косвено доказателство е свързано с основния факт на делото- извършване на престъпление обида и неговия автор/ и е от такова естество, че обсъдено във връзка с всички останали доказателства, съставлява заедно с тях едно хармонично цяло и дава основание да се направят категорични изводи относно основния факт- престъплението и неговото авторство. От страна на подсъдимия е осъществен съставът на престъплението чрез публикуване във * пространството на отправени по адрес на тъжителя обидни думи със следното съдържание: „Когато двама *ски помака изпълняват поръчка на ДПС.“. Осъществен е и следващият елемент от обективната страна на деянието- обидата да е отправена в присъствието на пострадалия, като е разпространена по „друг начин“. Обидата е разпространена по друг начин, съгласно чл.148, ал.1, т.2 предл.2 от НК. В съдебната практика е застъпено, че за да бъде налице обида, разпространена по друг начин, е нужно разпространяването ѝ да бъде доведено до знанието на по-широк кръг от лица. В случая публикуваните във * пространството материали и могат да станат достояние на сравнително широк кръг лица, като е неизвестно точно колко ще са те. Ето защо следва да се приеме, че разпространявайки обидата, чрез нея подсъдимият е осъществил разпространението ѝ по така наречения „друг начин“. В случая под „присъствие на пострадалия“ следва да се разбира възможността му да възприеме обидните думи или действия. При това положение обидата, която е нанесена от подсъдимия чрез публикуване на обидни думи спрямо тъжителя във * пространството, безспорно може да бъде възприета, а същата и е възприета от пострадалото лице, като за това потвърдиха разпитаните свидетели, водени от нас. Всички категорично заявиха, че този пост е бил писан от подсъдимият М., , у тях не е имало никакво съмнение, че е той- от една страна към момента на въпросната публикация едни от тях са били приятели във *, попадали са често на негови публични публикации, а и тъй като преди този случай са ставали свидетели на множество други коментари от негова страна към тъжителя, а и към други служители на *-*/. Свидетелят * потвърди, че именно той е направил скрийншот на публикацията и я показал на тъжителя. Видял я е и другият служител на *-* – свидетелят *, от чиито показания пък се установява, че въпросните обидни думи са станали достояние и на други хора от града, които споделили това с последния. Предвид начина на отправяне на обидата, а именно в социална мрежа, от профила на подсъдимия, въпросната публикация е станала достояние на широк кръг от ползвателите и. Установено е, че това не е била първата и единствена публикация във * от М., насочена срещу служители на *-*. Потвърдено бе от свидетелите, че многократно той е писал**

обидни и нецензурни думи към тях, както от личния си профил, така и в г*и във *, които след това са били изтривани. Показанията на всички свидетели са логични, последователни, и взаимно допълващи се, непротиворечиви, и потвърждаващи фактическата обстановка, описана от нас в тъжбата, поради което съдът следва да им даде вяра и да ги кредитира като достоверни. В тази връзка следва да се отбележи, че в голямата си част тримата свидетели възпроизвеждат свои непосредствени възприятия, което е допълнителен аргумент за тяхното кредитиране. Производните доказателства са годно доказателствено средство, когато се използват за разкриване на първични доказателства, за проверка на първичните и дори когато първичните са недостъпни. В случай че производните доказателства се използват за проверка на първичните, наличието на съответствие между първични и производни доказателства може да бъде аргумент за кредитиране с доверие като достоверни на първичните доказателства. Твърденията на подсъдимия М. и показанията на неговата майка свидетелката М.а, са защитна теза, което е в реда на нещата. Възможността за влизане в чужд профил обаче и въобще действия на трето лице от какъвто и да е характер, отнесени към настоящия случай, са предположения. В хода на съдебното производство не се установиха доказателства в тази насока. Естеството на престъпленията във виртуалната среда е такова, че при тях са изключителни редки случаите, при които са налице свидетели очевидци на самото изписване на инкриминираните фрази в електронната среда от деца, в който случай би се явило установено по несъмнен начин с преки доказателства авторството на деянието. Нещо повече - дори и такива свидетели реално да са налични, в повечето случаи те са лица близки до подсъдимия и в този смисъл се явяват недостъпни за използване от тъжителя по дела от частен характер за нуждите на доказването. В този смисъл да се поставя пред тъжителя изискването да доказва авторството на престъпления във виртуалната среда само посредством преки доказателства, би поставило пред него непреодолими пречки, което съществено би накърнило справедливостта на процеса и правата му като жертва на престъпление на ефикасни мерки за защита по смисъла на чл. 13 от ЕКЗПЧОС./В този смисъл съдът не бива да подценява възможностите на доказването с косвени доказателства /индиции/, още повече в случай като настоящия, когато посредством тях се установява авторството на деянието със степен на сигурност, отговаряща на стандартите на чл.303.ал.1 НПК. Действително, горният извод се намира в директно противоречие с твърдяното от подсъдимия и неговият защитник, че профилът, от който е писано в мрежата не е негов, че не го е ползвал, че никога не е виждал процесната публикация, съдържаща инкриминираните думи и изрази, че не е снимал полицейския автомобил с двамата служители на *-*. Разпоредбата на чл. 303, ал. 1 от НПК забранява присъдата да почива на предположения. Това се отнася и до оправдателните присъди. Обясненията на подсъдимия имат двойствена правна природа - като те са едновременно средство за защита и годно доказателствено средство, чиято доказателствена стойност не може да бъде априори игнорирана при формиране фактическите изводи на съда. Решаващият състав следва да ги подложи на внимателна преценка с оглед тяхната логичност, последователност, вътрешна безпротиворечивост и житейска издържаност, както и да ги съпостави с целия събран по делото доказателствен материал. Едва след извършването на всички тези процесуални действия съдът следва да реши дали да ги кредитира или не. Досежно тезата на защитата, че по делото е останало недоказано, че именно подсъдимия е лицето, което използвайки профила И. М. е публикувало

инкриминираните изрази следва да се отбележи, че по делото действително няма нито едно пряко доказателство, което да установява това обстоятелство. С оглед изложените принципни постановки считам, че обясненията на подсъдимия не следва да бъдат кредитирани в гореизложената част, доколкото се опровергават не само от съвкупния анализ на цитираните косвени доказателства, но и се явяват изолирани и противоречащи на целия събран по делото доказателствен материал. Съгласно трайната съдебна практика постановяването на осъдителна присъда може да се базира и само върху косвени доказателства, ако те образуват една стройна и последователна логическа верига, която по несъмнен начин установява авторството на престъпното деяние. Така изрично Решение № 244/05.02.2020 по дело № 970/2019 на ВКС. От обективна страна деянието е извършено. Безспорно подсъдимият е осъществил деянието, което осъществява състава на престъплението по чл. 148, ал. 1, т. 2 вр. чл. 146, ал. 1 от ИК, тъй като съдържанието на обидните думи е било възприето от Тъжителя и е станало достояние на широк кръг от хора. Налице е и субективната страна на инкриминираното деяние. Подсъдимият безспорно е съзнавал, че думите му са унижителни за честта и достойнството на пострадалия. От контекста на изложението може да се направи извод, че той е използвал тези думи именно с това съзнание и с цел да засегне честта и достойнството на С. Както посочих по-горе използваните думи са неприемливи с оглед господстващите морални норми в обществото, поради което подсъдимият като част от обществото е съзнавал този техен характер. Същият е съзнавал, че чрез тях дава отрицателна оценка за тъжителя. Безспорно подсъдимият е съзнавал, че съществува възможност думите да бъдат възприети от тъжителя, доколкото е обективирал същите във *. Ето защо намирам, че се стига до извод, че деянието е извършено и откъм субективната му страна. Обидните думи обичайно причиняват психически дискомфорт у адресата на същите, когато той и хора, които го познават, научат за тях. И в настоящия случай тъжителят е преживял чувство на обида, унижение, срам и накърнено достойнство. Още повече тъжителят в качеството му на полицейски служител в малък град като *, където всички се познават. От друга страна е всеизвестно, че подс.М. до преди подаване на тъжбата от наша страна, в постове както на своята стена във *, така и в други г*и, редовно е отправял обидни, нецензурни думи специално към служителите на *-*. Това се потвърди от разпитаните свидетели, водени от нас. На всички е било известно поведението му в социалната мрежа ФБ, касаещо служителите на полицията в *. Двете фрази реално са възприети от тъжителя, който се е почувствал засегнат от тях. В същото време, квалификацията се отнася от една страна до чисто лична сфера от живота на тъжителя, а от друга до професионалната му такава, той е публична личност. Фразите се отличават с висок интензитет на морална укоримост, поради което и не може да се приеме, че те попадат под закрилата за правото на свободно изразяване на мнение по смисъла на ЕКЗПЧОС. Следва да се анализира смисъла на тези думи. Публикуваните изрази представляват обръщение към тъжителя. Считам, че тези изрази представляват унижителни думи, още повече, че подсъдимият М. много добре знае каква е професията на тъжителя и колегата му. С тези думи се определя дадено лице като корумпирано, непрофесионално, непълноценно в службата си, поради което следва да се приеме, че с посочените думи се навеждат качества на тъжителя, които безспорно са отрицателни и засягат положителната обществена оценка за личността му. Безспорно посочените по-горе квалификации са използвани от подсъдимия в нарушение на приетите норми за

нормално човешко общуване и за зачитане честта и достойнството на лицата. Посочените думи могат да бъдат свързани единствено с отрицателна оценка, която се дава на съответното лице и са обидни за това лице. С използването на посочените по-горе обидни изрази спрямо тъжителя, подсъдимият е излязъл извън допустимите граници, до които се простира свободата на словото, които се свеждат до ненакърняването на честта и достойнството другиму. Установен е фактът на претърпени неимуществени вреди и пряката причинно-следствена връзка между настъпването им и въпросната публикация. Обезщетенията за неимуществени вреди се присъждат за конкретно претърпени психически болки, страдания и неудобства, които са пряка и непосредствена последица в случая от обидните думи, качени в публикация в социална мрежа. На обезщетяване подлежат и вътрешните, душевни състояния тогава, когато справедливостта налага същите да бъдат възмездени, какъвто е настоящия случай. За тъжителя са настъпили неимуществени вреди, изразяващи се в психически страдания от уронения престиж, името и авторитета му в обществото като дългогодишен полицейски служител и личност, довели до притеснения, безпокойство и негативни емоционални преживявания. Тъжителят е претърпял тези негативни емоции в пряка причинна връзка с въпросната публикация, станала достояние на доста хора. С оглед горното, съобразявайки различните вредоносни фактори, е дължимо обезщетение за емоционалното напрежение, настъпило в резултат именно на обидната публикация и нейното обективно разпространение в социалната мрежа ФБ. Съгласно чл.52 ЗЗД, обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието “справедливост” не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението. Законът е категоричен, че размерът на обезщетението за неимуществени вреди се формира по справедливост по реда на чл.52 от ЗЗД единствено от степента и характера на преживените болки и страдания от ищеца. Макар посочените вреди да нямат паричен еквивалент, моля съдът да приеме, че претендираната от нас сума е справедлива и относима към претърпените вреди. Справедливият размер на обезвредата следва да почива на обективни критерии и да бъде адекватен от претърпените вреди. Обезщетението трябва е съразмерно с вредите и да отговаря както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост. В съдебното производство по присъждане на обезщетение посочените неимуществени вреди следва да намерят материален израз, който законът в нормата на чл.52 ЗЗД определя „по справедливост”, макар неимуществените вреди да нямат стойностно изражение и да не подлежат на аритметично изчисляване. Съгласно чл.32 от ЗА относно доказателствената стойност на снимки част от елемента съдържание съдът следва да съобрази именно тази норма, в която се казва, че адвокатът в кръга на работата си има право да заверява преписи от документи, които са му предоставени във връзка или по повод защитата на правата и законните интереси на негов клиент. Пред съда и органите на досъдебното производство, както и пред всички други органи те имат силата на официално заверени документи. Следва да се приеме, че се удостоверяват правомощия се разпростират върху елемента съдържание, предоставено от клиента на адвоката, във връзка със защита и препис. Това тълкуване е съотносимо към настоящия момент на обществени взаимоотношения, възникващо за нуждите на наказателното производство и тези производства от частен характер, в които

правомощията на разследващите органи и държавното обвинение се прилагат за извършване от адвоката. Това тълкуване кореспондира и на реда на приобщаване на електронни данни в ГПК и НПК и следва да се съобрази, че естеството на средата е такова, че нейното съдържание може да бъде променяно, при което е напълно възможно към момента на провеждане на съдебното следствие, съдържанието да не е същото, каквото е към момента на извършване на престъпното деяние. Предвид това трябва да има такава създадена процедура, която да гарантира, че във всеки един момент може да се доказва, като правно релевантна. Тълкувайки разпоредбата на чл. 32 ЗА, следва, че представените по делото фотоснимки, заверени от мен в качеството на повереник, представляват годно писмено доказателство, удостоверяващи, че адвокатът е имал знанието към момента на извършване на заверката и отразяването. Действително към заверката не е посочена датата на извършването. Разпечатката е предявена на свидетелите по делото и всички те свидетелстват, че това е информацията, която е представена и сочат като такава за извършване на престъплението. Това е напълно допустимо, доколкото на свидетелите по време на разпита, могат да се предявяват такива доказателства и те да потвърждават идентичността на възприетото. Съдът следва да приеме въз основа на показанията на свидетелите и разпечатките, представени в днешно съдебно заседание. Свидетелите при предявяването на фотоснимките заявяват, че са ги възприели в електронен вариант, че всички посочени думи в тъжбата са били в мрежата на съответната * страница. Възраженията, направените от защитата, считам за неоснователни. Предвид това моля да признаете подсъдимия И. М. за виновен по престъплението, за което му е повдигнато обвинение, и да му наложите справедливо наказание, съобразявайки се с индивидуалната и генералната превенция. Моля да уважите гражданския иск. Моля да ни бъдат присъдени разноски по делото, съгласно представения списък с разноски.

Адв. Т.: Моля да постановите присъда, с която оправдаете подзащитния ми по обвинението, което му е повдигнато. Това, което е изведено в тъжбата и определя рамките на настоящия процес, не кореспондира с материалния закон и с изявлението на колежката Д.. Убеден съм, че съдът ще анализира отговорно доказателствения материал по делото и с всички усилия ще стигне до обективната истина на база факти. В тъжбата е наведено твърдение, че на 18.04.2022 г. И. М. е публикувал снимка срещу В. С., че снимката е направена на ул. Освобождение пред дома на И. М. с камера, както и какво се вижда на нея с твърденията, че И. М. е сложил следния надпис на снимката: „Когато двама *ски помага изпълняват поръчка на ДПС.“. Нищо от това твърдение не се доказва по несъмнен, категоричен начин и по- точно по никакъв начин. Първо, относно копията приложени към тъжбата. Те са от важност, за да се установи по несъмнен начин авторството на твърдяната публикация, като електронно съобщение. Всички в залата знаем, че във * се публикуват електронни съобщения като видеоклипове, фотоснимки и прочие. Тук е разковничето в необходимостта да установим авторството на твърдяното деяние. Към тъжбата е представено копие на фотоснимка, на която е изписан надпис /да не го повтарям/. Този надпис обърнете внимание, че е върху името И. М.. Навсякъде свидетелите говорят за една снимка. Следва бъдем безусловно убедени, че сложеното в делото е копие на това, което е било на страницата, хипотетично от страницата на ползвател във *, че това копие, тази снимка възпроизвежда съдържанието публикувано като електронно съобщение, а не като фотоснимка. Не се установи по никакъв начин кой, след като се е запознал с това електронно съобщение, хипотетично, допускам че е имало хора, кой, кога, по какъв

начин е възпроизвел именно това съдържание от тази страница, на тази снимка и как се е случило това. При цялото ни настояване това да се установи, то не се установи, т. е. тези снимки не могат да бъдат кредитирани като годни доказателства, че възпроизвеждат обективно съдържанието на предполагаема страница. Няма как да ги приемем, защото ако лицето „Х“ бе заявило пред нас: Видях, снимах тази публикация, след това направих необходимото да я възпроизведа на хартиен носител и гарантирам, че това, което съм видял, е възпроизведеното от мен е друг въпросът. Това е опит за доказване, че съдържанието е идентично с това, което са чели, видели или невидели. Това няма как да се случи и технически, защото са споделяни клипове. Обърнете внимание, че надписът не може технически да бъде върху името на потребителя на тази страница, още повече че електронното съобщение е качено в определен файл. Има програми, които могат да го свалят. Но ако това бе свалено в действителния вид, щяха да излезнат допълнителни индивидуални признаци като име на файл, коментари и други подробности. Не може една снимка да бъде самостоятелно на стената. Поддържам мнението си, че това не би следвало да бъде допускано като доказателство. Не може да се направи извод с тези фотокопия, че са документ и че колегата на основание чл. 32 от ЗА може да завери. Тя може да завери електронно съобщение лично или чрез нотариус, който да удостовери вида и съдържанието на конкретното електронно съобщение, защото на страницата на * се публикуват електронни съобщения. Моля въобще да не анализирате и кредитирате тези снимки. По никакъв начин не установихме авторство. Това не е задължение на подсъдимия да събира доказателства е ли е автор, или не. По този въпрос ще спра вниманието Ви по отношение на гласните доказателства. Писмените доказателства ги изключваме. По отношение на гласните доказателства, моля най-настоятелно да прочетете какво говорят в протоколите за разпит свидетелите, които бяха разпитани, които са заинтересовани, и тримата, от изхода на настоящото дело. Свидетелят К., ненапразно настоявахме да бъде разпитан повторно, заради коренните противоречия между това, което говори при разпита в съдебно заседание на 31.10.2022 г. и това, което днес каза в съдебно заседание днес. Той казва: „Мисля, че изскочи публикация, която беше снимка на стената на едн кой си и възпроизвежда самия текст. Видях публикацията в неговия профил. Когато я видях се обадих на С.. Беше около 10-12 март.“ Но днес казва, че частният тъжител му я е показал снимката на неговия телефон, а не, че К. го уведомява за това. С оглед тези фрапантни разминавания моля да не кредитирате показанията на този свидетел като гласни доказателства, още повече че с подсъдимия водят дела. Това са явни противоречия, които обезсмислят неговите показания. В тъжбата се говори за двама души, без да са посочени лични имена. Обидата е лично деяние срещу конкретна личност. Моля да обърнете внимание на разпита на свидетеля от 24.11.2022 г. на стр. 6 от протокола на свидетеля *, полицейски служител, който казва: „Колегата С. ми представи да видя тази снимка. Сутринта беше представена публикацията в *.“ С. показва снимката на хартиен носител. Къде е този хартиен носител? Кой го е изготвил, как този носител е попаднал в частния тъжител. Той копие ли е на електронното съобщение. Точно него ли завери колежката с „вярно с оригинала“. Това са важни въпроси, за да се установи хронологията на тези доказателства. В крайна сметка цялата история се върти около установяване на самото авторство. Когато бяха предявени тези снимки, същите свидетели казват: „Не съм забелязал изписани имена“, а казват, че това е снимката. Как няма да забележи изписано име, а твърди, че е от профила на И. М.? По отношение как е направена тази снимка, същият служител продължава да твърди, че е направена с камера и твърди, че тази камера е била преглеждана от служителите. Камерата заснема клип и движението

на полицейските служители. Би трябвало да бъдат коректни и да кажат: Да, прегледахме тази камера от там. Свалихме снимката. „На снимката, която ми бе показана от С., не си спомням да имаше снимка на И. М.“ Свидетелят казва: „Това е снимката, която видях.“ и посочи снимката на стр. 9. Същият продължава: „Беше ми показана една снимка, не помня точно коя, но от мястото, където е къщата на И. М.. Затова си мисли, че от тази камера е направена снимката.“ Това са предположения, лични мнени, от които не може да се извлече доказателствена стойност на тези снимки. Свидетелят * сочи, че на 19 е снимал публикация с телефона си чрез скрийношрот и ги разпечатал на хартиен носител. Казва: „Показах снимките на С. на телефона.“ Свидетелят * е показал снимки на частния тъжител на телефона си. Свидетелят казва: „Не съм разпечатвал на хартиен носител.“ и този свидетел не е достатъчно категоричен, изпада в противоречия. Не може да се твърди, че снимката на неговия телефон е точното заснемане на електронното съобщение. В тази връзка считам, че няма как да допускаме заверка от колегата Д. на снимките. Относно правната страна на спора, въпреки че авторството не е установено, съдът на база безспорно установени факти, следва да стигне до правнообоснован извод, чрез който да се докаже, че е извършено деянието, за което е повдигнато обвинение. Не се доказва подсъдимият И. М. да е осъществил обективната страна на вмененото му престъпление. В тази връзка има обективна несъставомерност от това, което се твърди в тъжбата, и това, което се установява по време на съдебното следствие. В обвинението за извършване на престъпление по чл. 148, ал.1 т.2, вр. с чл. 146, ал. 1 от НК съдът знае, че е посочено изпълнителното деяние, а именно: „който каже или извърши нещо срещу честта и достойнството...“. В снимката и твърденията в частната тъжба няма индивидуализация на конкретното лице. Безспорно, че правото на свободата да се изразява мнение е сред основните права на личността, съгласно конституцията на РБ. В чл. 39, ал.1 и чл. 40, ал.1 средствата за масова информация са свободни. Идентично е становището и разбирането относно свободата за изразяване на мнения в чл. 10 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Виждат се на снимката трима души и възниква въпросът: дали тези трима човека са двамата „*ски помака“ и кой от тези двама се е почувствал засегнат. Защо именно и само частният тъжител се е почувствал засегнат. Защо в тъжбата е изписано, че той е пострадалото лице, без да се сочи нито един факт по име. Факт е, че в малкия град анонимността е никаква. Факт е, че биха ги разпознали, но говорим по отношение на обективните признаци от фактическия състав на деянието. Говорим и в квалифицирания състав „длъжностно лице“, понеже те са полицейски служители, което се вижда от полицейския автомобил. Посочено е, че длъжностните лица могат да бъдат обект на критика, както в медиите, така и в мненията на хората. Тук се намесва и политически елемент, че се изпълнява поръчка на ДПС. Тези двама служители са на по-високо ниво. Те са обект на засилено обществено внимание. Всяко тяхно действие се наблюдава и са длъжни да проявяват по-голяма търпимост. Всеизвестно е, че в момента деполитизацията на полицейските органи е само на хартия. В * се чуват много неща. Дали този, който е писал тези неща, е разбрал нещо, дали в този момент изпълняват поръчка на ДПС. Не се казва към кой момент са изпълнявали служебната си дейност. Ако бяха казали дата примерно: 17.04.2022 г. бяхме отишли еди къде си, по какъв повод, съдът можеше да провери дали са изпълнявали политическа поръчка, при условие че това не може да се провери, отпада съставомерността. Полицейските служители са публични личности. По отношение на това дали този надпис, този израз, е провокативен. Донякъде би причинил и някакви морални щети. Налага се по-голяма обществена прозрачност, по-голям обществен интерес и в тази връзка не са доказани, че действително с този израз:

Двама *ски помака извършват поръчка на ДПС, е накърнена честта и достойнството именно на частния тъжител, че е пострадал неговия престиж. Казват, че е с 20-годишен стаж. Няма доказателство по какъв начин този израз е променил статута, поведението на частния тъжител, начина в обществото или че е паднало доверието на хората към него. Няма такова нещо. Няма доказателства, че е преживял травма, а това са обективни признаци, които са последици и са в пряка причинно-следствена връзка, ако е възприел лично деянието обида. Не се е променило усещането му за собствена значимост, начин на живот, в самата му работа. Само един от свидетелите каза, че когато го разглеждали, той се ядосал. Всеки би се ядосал, но полицаят трябва да е със стабилна психика. В Смолян изразът „помаци“ е нарицателно. Като нарицателно определение за хора, изповядващи мюсюмалнската религия, но са с българско самосъзнание. Думата „помак“ се свързва и ежедневно и се употребява като нарицателно. Тя нито е обидна, нито засяга по някакъв начин честта и личното достойнство, защото това е факт. Това са дадености и наистина вярата е определянето към определена г*а, защото помаците не е етнос, те са чисто българи, разликата е в религията. За съжаление атеистите също попадат в това нарицателно. Моля да съобразите тази публикация, това нарицателно няма капацитет да формира отрицателно обществено мнение и отрицателно вътрешно самосъзнание по отношение на този израз или да има факти и данни по делото, че частният тъжител в резултат на този израз е променил лично своето отношение. Няма факти той да е изпаднал в противоречие с личната си самооценка, което е част от обидата. Дали наистина тази самооценка се е променила негативно и в какво точно се е обидил, дали това, че там е записано „двама помака“, или че извършват услуга по разпореждане на ДПС. За да е налице съставомерност, изразите трябва да са конкретизирани. Трябва да са обективно твърдени и да се доказват с обективни доказателства, а не да се подразбират чрез косвени такива и да се интерпретират на база предположения. Няма посочване на име в конкретния случай, защото обидата е съзнателно, целенасочено унижаване чувството на лично достойнство на пострадалия чрез думи, действия. Трябва да съдържа унижително съдържание и то да засяга директно неговите представи за лично достойнство и чест, и за качествата за неговата личност изобщо. Да е налице контраст личното качество на засегнатия да се унижава, което трябва предварително да е целяно от извършителя, чрез унижителни епитети и да е възприето в лично качество. Чувството при обидата е лично. Тук се цели засягане честта и достойнството в личен аспект. За да е налице това нещо, трябва да има пряк умисъл. В конкретния случай няма безспорен факт, че каквито и действия подсъдимият да е извършил и да е целял, и да е искал, и да е разбирал вредните последици от това, което му се предписва. Моля да не кредитирате гласните доказателства, тъй като същите са противоречиви. Всичко е направено с една предварителна, но не достатъчна подготовка. Относно гражданския иск, при условие че отхвърлите обвинението и оправдаете И. М., е безсмислено да говорим за признаване на неимуществени вреди. В кориците на делото имаме само твърдението, че частният тъжител се е ядосал, а за да се претендират морални и неимуществени вреди, те следва действително да са настъпили и да са претърпени. В тази връзка съжалявам, че частният тъжител е решил да се занимава с нещо такова и не може по този начин да се ограничава правото на публичност и правото на слово. Моля за оправдателна присъда и моля да ни присъдите разносните разноски по делото.

Частният тъжител С.: Възприел съм снимката лично, защото съм родом от *. Колегата до мен е зет в *. Третото лице на снимката не знам кое е и как се е възприело. Това продължава от години. Много съвпадения станаха: дъщеря ми да обижда и други такива.

Съдът даде право на лична защита на подсъдимия И. М.: Не се признавам за виновен, защото аз въобще това нещо, което виждам, нямам нищо общо с него. Държа да разбера от къде идват тези неща, защото явно няма да спрат.

На основание чл. 297 НПК, съдът дава право на последна дума на подсъдимия.

Подсъдимият М.: Моля да бъда оправдан.

Съдът се оттегля на съвещание.

След съвещание **СЪДЪТ ОБЯВИ** присъдата си в публично съдебно заседание в присъствието на страните, на които разясни, че същата може да се протестира и обжалва пред Окръжен съд Смолян в 15-дневен срок, считано от днес.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието закрито в 16.05 ч.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____

Секретар: _____